

Булгакова Т.М.

Мелитопольский государственный педагогический университет имени Богдана Хмельницкого

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ХУДОЖЕСТВЕННО-ЭСТЕТИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ УЧАЩИХСЯ ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ УКРАИНЫ (ВТОРАЯ ПОЛОВИНА XX ВЕКА)

Аннотация

В статье раскрывается сущность художественно-эстетического воспитания учащихся в общеобразовательных заведениях Украины во второй половине XX века, поднимаются актуальные вопросы этой проблемы. Проанализированы подходы к художественно-эстетическому воспитанию Украины указанного периода. Автором описаны основные научные тенденции взглядов ученых на эту проблему. Осуществлен анализ литературных источников и архивных материалов.

Ключевые слова: художественно-эстетическое воспитание, ученики, учебно-воспитательный процесс.

Bulgakova T.M.

Melitopol State Pedagogical University named after Bohdan Khmelnytsky

THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS OF THE ARTISTIC AND AESTHETIC EDUCATION OF PUPILS IN GENERAL EDUCATION INSTITUTIONS OF UKRAINE (THE SECOND HALF OF XX CENTURY)

Summary

The article reveals the essence of artistic and aesthetic education of pupils in general education institutions of Ukraine in the second half of the XX century, raises urgent questions of the problem. The approaches to of artistic and aesthetic education in Ukraine the period are analyzed. The author describes the main trends of scientific views of scientists on the issue. The analysis of the literature and archival materials.

Keywords: artistic and aesthetic education, the pupils, the educational process.

УДК 373.2/3.015.31:502/504

ЕКОЛОГІЧНЕ ПРОЕКТУВАННЯ ЯК МЕТОД ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Грошовенко О.П.

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

У статті актуалізується проблема екологічної освіти і виховання підростаючого покоління. Старший дошкільний та молодший шкільний вік розглядається як сприятливі періоди в контексті формування екологічної культури. Одним із ефективних методів впливу на емоційно-ціннісну, когнітивну та практичну сфери дитини визнано проектну технологію. Екологічне виховання у дослідженні розуміється як своєрідний діалог, полісуб'єктна, особистісно розвивальна інтеграція. Особлива увага звертається на необхідність розвитку у дитини емоційно-ціннісного ставлення до природи.

Ключові слова: екологічне виховання, екологічна освіта, діти, метод проекту.

Постановка проблеми. Сьогодні екологічні проблеми, які охопили увесь цивілізований світ призвели до глобальної катастрофи. Усвідомлення людством наслідків своєї життєдіяльності поставило екологію серед проблем, розв'язання яких виходить за межі кордонів, об'єднує держави, народи, їх традиції та культури, економічні та політичні устрої суспільства.

Гостра екологічна криза актуалізує проблему виховання екологічного світогляду особистості на тлі розвитку гуманітарного мислення і гуманістичних поведінкових програм щодо природи. Нова парадигма освіти одним із пріоритетних визначає напрям екологічної освіти та виховання, де особливе значення має формування екологічної культури,

гармонізація взаємовідносин особистості з природою. В основі екологічної культури – знання, екологічний стиль мислення, світогляд, ціннісні орієнтації, практична природоохоронна діяльність.

Екологічна культура має стати основою формування світогляду сучасної людини, розуміння її місця у природі, формування нової екологічної етики і моралі. Процес екологічного виховання має перетворитись у специфічний діалог, полісуб'єктну, особистісно розвивальну інтеграцію, в процесі якої відбувається обмін не лише інформацією про природу, а й емоціями, почуттями, духовними цінностями й поведінковими актами [5, с. 7].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування екологічної культури особистос-

ті знаходить своє відображення у працях багатьох вчених. Теоретичні аспекти проблеми формування екологічної культури у дітей дошкільного віку висвітлено у дослідженнях А.І. Васильєвої, М.К. Ібрагімової, Л.В. Іщенко, Н.М. Кот, Н.В. Лисенко, Г.С. Марочко, З.П. Плохий та ін. Науковці зазначають, що у дітей цієї вікової категорії розвинена особлива чутливість до впливів довкілля, різноманітних емоційно-образних стимулів.

Так, З.П. Плохий особливу увагу звертає на необхідність формування основ екологічної культури дітей дошкільного віку, виховання позитивного емоційно-ціннісного ставлення до природи, основ екологічно-доцільної діяльності у природі [3].

У наукових роботах Н.М. Бібік, А.М. Богуш, В.Р. Ільченко, С.П. Пескун, А.В. Степанюк, О.Я. Савченко, Г.С. Тарасенко розглянуто проблему екологічного виховання молодших школярів як умову формування певних якостей особистості. Так, Г.С. Тарасенко, досліджуючи проблеми формування екологічної культури дітей молодшого шкільного віку вважає саме цей вік сприятливим для екологічного виховання [5]. Особлива роль у контексті виховання дітей засобами природи належить авторським технологіям естетико-екологічного виховання «Паросток», «Росинка», які допоможуть вихователям у створенні гуманного виховного простору в родині, стануть гарним помічником у реалізації завдань естетико-екологічної культури підростаючого покоління.

Науковими дослідженнями підтверджено той факт, що саме в цей період закладаються основи культури спілкування і поведінки дітей у природі. Молодші школярі здатні розуміти й усвідомлювати зв'язки навколишнього світу, у них виникають об'єктивні можливості для самостійного спілкування з природою [1; 2; 5].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Таким чином, наявний науковий фонд є свідченням особливого інтересу до проблеми ефективної організації еколого-виховного процесу як у дошкільній ланці освіти так і у початковій. Проте, на сьогоднішній день практично відсутні дослідження проблеми наступності між двома ланками освіти з метою забезпечення поетапного формування основ екологічної культури дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку.

Метою статті є презентація методу проектів як такого, що забезпечить необхідні умови для успішної реалізації завдань екологічної освіти та виховання на етапі переходу від старшого дошкільного до молодшого шкільного віку.

Виклад основного матеріалу. З метою з'ясування стану заявленої проблеми в практиці роботи, нами було проведено спеціальне опитування педагогів (вихователів дошкільних закладів та учителів початкової школи) на предмет з'ясування рівня їх теоретичної підготовки до реалізації завдань екологічної освіти та виховання. Анкета містила декілька запитань об'єднаних спільною темою. Ми запропонували педагогам назвати основні завдання, які розв'язуються на етапі початкового навчання, вказати, який зміст вони вкладають у поняття «екологічна культура особистості», назвати форми та методи, які забезпечують безпосереднє сприймання природи дітьми та формування екологічної культури.

На основі опрацювання результатів анкетних даних, можемо зробити наступні висновки. Серед основних завдань виховання особистості на етапі дошкільного дитинства та початкової школи педагоги називають: оволодіння грамотою (34%); повноцінний фізичний розвиток (25%); виховання основ моральної поведінки (22%); основ екологічної куль-

тури (14%); естетичний розвиток (5%). Надаючи великого значення інтелектуальній підготовці, учителі здебільшого забувають, що для дитини найбільш важливим чинником, що спонукає засвоювати соціальний досвід, є емоційний, і саме емоції відіграють значну роль в ефективному оволодінні різними знаннями та вміннями, впливають на ставлення до природних об'єктів.

Поняття «екологічна культура особистості» 13% педагогів розглядають як відповідальне ставлення до навколишнього середовища; 17% з них включають до поняття «екологічна культура» наявність елементарних знань про взаємозв'язки в природі та шанобливе ставлення до її об'єктів; 36% опитаних звели розуміння поняття «екологічної культури» до «формування любові до природи»; 11% педагогів вкладають у зміст поняття «екологічна культура» знання й дотримання правил поведінки в природі; 23% опитаних не змогли відповісти на поставлене запитання.

Більшість опитаних педагогів зізнались, що методика екологічного виховання викликає у них певні труднощі, зумовлені недостатньою обізнаністю з фактичним матеріалом, однобічним розумінням цілей та завдань початкової екологічної освіти. Проаналізувавши отримані в результаті анкетування відповіді, можна стверджувати, що в озайомленні дітей з природою у дитячому садку і в школі перевага надається тим формам і методам, що забезпечують безпосереднє сприймання природи: екскурсії – 25%; прогулянки – 28%; спостереження – 28%. Майже всі опитані нами педагоги широко застосовують у практичній діяльності методи наочного і вербального впливу на дітей; 19% – використовують працю в природі; 62% – доручення, пов'язані із доглядом за об'єктами природи; 34% – у роботі використовують ігровий метод. Проте, використання зазначених форм і методів лише частково забезпечує формування основ екологічної культури майбутнього громадянина.

Аналіз результатів анкетування засвідчив періодичність використання педагогами активних методів навчання. Так, переважна більшість респондентів (82%), вважаючи слово дієвим засобом впливу на свідомість дитини з метою формування основ екологічної культури, віддає перевагу вербальним методам впливу. Вчителі початкової школи розповідь, бесіду, читання художньої літератури намагаються супроводжувати показом ілюстрацій, малюнків, відео-презентацій екологічного спрямування.

Результати нашого дослідження підтвердили недооцінку педагогами й творчої діяльності старших дошкільників та молодших школярів. Тільки окремі вихователі (8%) реалізують її з метою екологічного виховання дітей, віддаючи перевагу практичним методам роботи в природі, екологічним акціям, екодисантам, проектам. Діти у таких педагогів систематично виконують доручення, пов'язані із доглядом за об'єктами природи, чергують у живому куточку, працюють на ділянках. Засмучує лише кількісний показник такого результату опитування.

Результати анкетування показали, що найпоширенішими засобами екологічного виховання дітей є ті, що забезпечують безпосереднє сприйняття природи, мистецтво та діяльність у природі чи з її окремими об'єктами; методи, що використовують педагоги у навчально-виховному процесі, переважно спрямовані на розвиток когнітивно-пізнавальної сфери і меншою мірою – на розвиток емоційно-ціннісної сфери особистості; мало застосовуються у екологічному вихованні дошкільників та молодших школярів творча, еколого-краєзнавча діяльність; до масових заходів екологічного змісту вдається епі-

зодично незначна частина педагогів (здебільшого цим займаються учителі); у здійсненні екологічного виховання більшість педагогів відчують труднощі методичного характеру.

Аналіз сучасного стану організації навчального процесу в дошкільній та початковій ланках освіти свідчить про те, що формування у дітей екологічної культури здійснюється в старшому дошкільному й молодшому шкільному віці. Однак реалізація досліджуваного процесу в період навчання дітей у першому класі передбачає лише часткове врахування досягнень дошкільного періоду. Подоланню цієї суперечності найбільшою мірою сприяє створення єдиного соціально-педагогічного середовища взаємодії педагогів та батьків, визначальним для якого є орієнтація на вихідний рівень готовності дітей до цілісного сприйняття природи в межах кожної ланки освіти та на їх «стиках».

Розв'язання проблеми наступності між дошкільною та початковою ланками освіти у контексті екологічної освіти та виховання передбачає використання спеціальних методик, які б уможливили одночасний вплив на емоційну, когнітивну та діяльну сфери особистості, сприяли б включенню дітей до активних форм взаємодії з природою.

Спеціалісти багатьох країн особливий інтерес виявляють до таких форм організації навчально-виховного процесу, які б сприяли ефективній екологічній підготовці, закріпленню знань, умінь, навичок у процесі організації практичної діяльності з дітьми. Таким чином, ефективність процесу формування екологічної культури дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку залежить від органічного поєднання знань із чуттєвим сприйняттям. Така єдність та результативність цього процесу досягається лише за умови залучення дітей до безпосередньої практичної діяльності у природі, яка за своїм характером має бути непрагматичною, спрямованою на об'єкт природи як рівноправний суб'єкт взаємодії.

З огляду на вікові особливості дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку, засвоєння ними змісту освіти, зокрема екологічної, повинно відбуватися шляхом активної пізнавальної діяльності, через використання активних методів пізнання. На думку багатьох педагогів, одним з найефективніших методів навчання і виховання є метод проектів.

Метод проектів не є принципово новим у світовій педагогіці. Він виник ще в 20-х роках ХХ століття в США. Його називали також методом проблем і пов'язували з ідеями гуманістичного напрямку в філософії та освіті, розробленими американським філософом і педагогом Дж. Дьюї, а також його учнем В. Кілпатриком [1]. У вітчизняній педагогічній науці метод проекту трактувався як метод навчання, при цьому позитивні сторони застосування цього методу в процесі виховання не були достатньо оцінені і як наслідок цей метод не використовувався у виховній практиці.

Використання методу проектів у навчально-виховному процесі дозволяє знайти розумний баланс між науковими і практичними знаннями, вміннями та навичками, розумно організувати самостійну діяльність дітей – індивідуальну, парну або групову, поєднати різноманітні методи, засоби навчання, інтегрувати знання, вміння з різних галузей науки, техніки, творчості.

Таким чином, суть проектної технології – стимулювати інтерес вихованців до певних проблем, що передбачають оволодіння визначеною системою знань та через проектну діяльність, яка спрямована на розв'язання однієї або цілої низки проблем,

показати практичне застосування набутих знань. Від теорії до практики, гармонійно поєднуючи академічні знання з емпіричним досвідом, дотримуючи відповідного їх балансу на кожному етапі навчання.

Еколого-виховна робота організована у вигляді проекту передбачає: детальний аналіз ситуації, стану, у якому перебуває природа чи окремий її об'єкт; визначення напрямів та завдань проекту, спрямованої на формування готовності надання допомоги природі, виховання активної екологічно доцільної поведінки в природі. Робота над екологічним проектом сприяє забезпеченню дітей живою творчою діяльністю і покликаний задовольнити їхні інтереси, природну активність, ініціативу. Ефективний вибір завдань забезпечує її яскравість та оригінальність. У таких проектах діти беруть активну участь, висловлюють свої думки, припущення, шляхи розв'язання тих чи інших завдань.

Проекти вирізняються тематикою, змістом та тривалістю виконання: довготривалі (протягом 6-8 занять), середньо тривалі (3-4 заняття) і короткотривалі (1-2 заняття). Як підтверджують результати експериментальної роботи, довготривалі проекти доцільно пропонувати для виконання на весь колектив методом сіткового графіку. За цих умов учасники розподіляються на групи, визначаються форми, методи роботи.

До етапу планування варто залучати не тільки дітей, а й їх батьків. Цей етап передбачає ознайомлення зі схемою роботи, складання пам'яток, листівок, телеграм, інструктажів, карт, маршрутів тощо. Від якості планування залежить успіх усієї виховної справи. Правильно складений план як програма майбутніх дій, важливість яких мають усвідомити вихованці, визначить напрям роботи, головні завдання, забезпечить їх комплексне вирішення.

Третій етап – організація безпосередньої діяльності. Ним передбачена реалізація завдань виховної справи: проведення спостережень, виконання розвідок, підготовка матеріалів виховної справи, трудова діяльність. Підведення підсумку роботи – це своєрідний результат, звіт, який має свої форми проведення (свято, концерт, засідання круглого столу), включає організацію виставок, нагородження учасників, оголошення плану наступних дій, складання графіків чергувань тощо. Одночасно діти та члени їхніх родин можуть бути залучені до виготовлення стіннівок, газет, організації виставок малюнків, прозово-поетичних творів, написаних у процесі виконання проектних видів діяльності. Як приклад пропонуємо розробку проекту «Право на життя», який може бути гарним інструментом формування позитивного ставлення до естетично невиразних об'єктів природи.

Мета проекту: ознайомити із особливостями життя земноводних, зокрема жаби; формувати вміння аналізувати, порівнювати, творчо підходити до вирішення екологічних проблем, дбайливо ставитись до об'єктів природи, раціонально використовувати наукову інформацію на практиці; виховувати любов та ціннісне ставлення до природи. **Тип проекту:** інформаційно-творчий.

1. Інформаційний етап «Світ зеленої царівни».

Мета: сприяти розвитку у дітей навичок пошуково-дослідної діяльності, пізнавального інтересу, познайомити із зовнішнім виглядом, пристосуванням до умов життя, середовищем існування жаб та їх різноманітністю у природі; виховувати дбайливе ставлення до жаб.

Завдання:

- взяти участь в екскурсії до озера;
- здійснити екологічну розвідку щодо середовища існування земноводних;

- оформити книжку-розкладку «Цікаве про жабу»;
 - випустити усний журнал «Жаба-царівна» (1 сторінка «Жабко, давай познайомимось», 2 сторінка «Дім, у якому живе царівна», 3 сторінка «Цікаві історії та пригоди про жабку»).

2. Творчий етап «Жабко, посміхнись!».

Мета: коригувати негативне ставлення до жаби шляхом звернення до емоційно-ціннісної сфери дитини, сприяти формуванню ціннісного ставлення до жаб, розвивати естетичні смаки, виховувати дбайливе ставлення до об'єктів природи, розвивати креативність.

Завдання:

- зібрати цікавий художній матеріал про жаб;
 - написати твір (виконати малюнок, або підготувати добірку фотографій) на тему «Жаб'яче життя»;
 - переглянути відеофільм «Жаб'ячі концерти»;
 - підготувати виставку «Один день із життя жаби».

3. Практичний етап «Корисні справи у палаці зеленої царівни».

Мета: формування вміння дбайливо ставитись до природних об'єктів, що мають стереотипний статус відторгнутих; сприяти формуванню у молодших школярів цілісного бачення світу та виокремленню учнями шляхів конкретних природоохоронних дій, які сприятимуть підвищенню екологічного статусу жаб; заохочення дітей до самостійної пізнавальної діяльності та практичного втілення отриманих знань з метою формування дбайливого ставлення до природних об'єктів.

Завдання:

- оформити пам'ятки «Збережемо жабку»;
 - виготовити знаки, що забороняють негативні дії по відношенню до жаб;
 - скласти програму охорони жаб «Країна зелених красунь»;
 - здійснити природоохоронний рейд «Озерна жаба».

Як підтверджують результати нашого дослідження, використання проектів дає змогу організувати діяльність, кожен етап якої самостійно планується дітьми. Це ефективний засіб розвитку ініціативи, творчості, впливу на емоції дитини, її пізнавальні можливості, формування основ дбайливого ставлення до природи. Специфіка таких заходів у тому, що вони орієнтують вихованців на по-

шуково-дослідну діяльність, забезпечують реальну можливість і необхідність активної праці в природі, враховують їх потреби, інтереси, вікові та індивідуальні особливості, сприяють розвитку емоційно-цінних, пізнавальних, вчинково-діяльнісних установок, забезпечують безпосередню взаємодію дитини з природою, активну працю, і головне – об'єднують зусилля дорослих і дітей, спрямованих на розвиток здатності розуміти, відчувати, оберігати природу і творчою працею намагатись примножувати і покращувати її.

Висновки і пропозиції. Таким чином, екологічна криза вимагає зосередження зусиль педагогів на реалізації завдань екологічної освіти та виховання, формування основ природокористування. У цьому зв'язку, формування у підростаючих поколінь високого рівня екологічної культури є одним із першочергових завдань, від успішного вирішення якого залежить успіх у справі виховання екологічної культури кожної людини зокрема і суспільства в цілому. Результати наших досліджень, висновки спеціалістів у сфері екологічної освіти і виховання підтверджують той факт, що екологізація навчальних предметів як один із шляхів формування екологічної культури виявляється не достатньо ефективним.

Зусилля педагогічної думки нашої країни та спеціалістів зарубіжжя тривалий час були спрямовані на пошук ефективних методів організації діяльності, які б забезпечили застосування навчальних досягнень учнів, розвиток їхніх практичних навичок у взаємодії з природою. Таким методом виявився метод проектів, як найбільш оптимальний шлях залучення дітей до еколого-виховної діяльності, розвитку їх активної природоохоронної позиції, формування нового типу взаємин з природою – дбайливого. Метод екологічного проектування забезпечує комфортні умови для успішної реалізації завдань формування екологічної культури особистості, враховує наступність у справі екологічної освіти і виховання між дошкільною та початковою ланкою освіти.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у дослідженні педагогічних умов ефективної організації екологічного проектування в умовах наступності між ДНЗ та початковою ланкою освіти.

Список літератури:

1. Вороніна Л. Взаємодія школи й сім'ї в екологічному вихованні / Л. Вороніна // Шкільний світ. – 2005. – Травень (№ 18-19). – С. 3-25.
2. Драган О. Проектна технологія у навчально-виховному процесі еколого-натуралістичного центру / О. Драган // Рідна школа. – 2006. – № 8. – С. 27.
3. Дягло Н. Роль проектної діяльності в розвитку мислення / Н. Дягло // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2008. – № 1. – С. 6.
4. Журавська І. Застосування методу проектів / І. Журавська // Директор школи. – 2006. – № 48. – С. 3.
5. Іщенко Л. В. Наступність у екологічному вихованні старших дошкільників і першокласників: Автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Південноукраїнський державний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського. – О., 1997. – 17 с.
6. Плохій З. П. Виховання екологічної культури у дітей дошкільного віку: Методичний посібник / З. П. Плохій. – К.: Дошкільне виховання. – 356 с.
7. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Науково-методичний посібник / О. І. Пометун. – К.: А.С.К., 2003. – 192 с.
8. Проектна технологія // Освітні технології: Навч.-метод. посібник / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.; За ред. О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2003. – С. 148-162.
9. Тарасенко Г. С. Взаємозв'язок естетичної та екологічної підготовки вчителя в системі професійної освіти / Г. С. Тарасенко. – Черкаси: Вертикаль, 2006. – 308 с.
10. Шпакова В. Метод проектів і «Довкілля» / В. Шпакова // Початкова освіта. – 2002. – № 15 (квітень). – С. 2.

Грошовенко О.П.

Винницкий педагогический университет имени Михаила Коцюбинского

ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ КАК МЕТОД ОРГАНИЗАЦИИ УЧЕБНО-ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО И МЛАДШЕГО ШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА

Аннотация

В статье актуализируется проблема экологического образования и воспитания подрастающего поколения. Старший дошкольный и младший школьный возраст рассматриваются как благоприятные периоды в контексте формирования экологической культуры. Одним из эффективных методов воздействия на эмоционально-ценностную, когнитивную и практическую сферы ребенка признано проектную технологию. Экологическое воспитание в исследовании понимается как своеобразный диалог, полисубъектная, лично-развивающая интеграция. Особое внимание обращается на необходимость развития у ребенка эмоционально-ценностного отношения к природе.

Ключевые слова: экологическое воспитание, экологическое образование, дети, метод проектирования.

Groshovenko O.P.

Vinnitsa Pedagogical University named after Mikhail Kotsyubinsky

ENVIRONMENTAL DESIGN AS A METHOD FOR TRAINING AND LEARNING ACTIVITIES FOR CHILDREN PRESCHOOL AND EARLY SCHOOL AGE

Summary

Article updated problem of ecological education of the younger generation. Senior preschool and primary school age is seen as favorable periods in the context of environmental culture. One of the most effective methods to influence the emotional value, cognitive and practical sphere of the child recognized design technology. Environmental education in the study understood as a kind of dialogue, involving, developing personal integration. Particular attention is drawn to the need to develop a child's emotional and value attitude to nature.

Keywords: environmental education, environmental education, children, design method.

УДК 378.147

ДИФФЕРЕНЦИРОВАННОЕ ОБУЧЕНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ОРИЕНТИРОВАННОМУ ЧТЕНИЮ НА ИНОСТРАННОМ ЯЗЫКЕ СТУДЕНТОВ I КУРСА ИНЖЕНЕРНО-ТЕХНИЧЕСКИХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

Добровольская Н.Л.

Одесская национальная академия пищевых технологий

В статье раскрывается важность дифференцированного обучения профессионально-ориентированному чтению студентам технического вуза с учетом разноуровневой подготовки по иностранному языку. Условия дифференцированного обучения профессионально-ориентированному чтению связаны с содержанием дифференцированных материалов для чтения. Раскрыты профессионально-ориентированные умения студентов, формируемые дифференцированным обучением. Научно обоснованы преимущества дифференцированного обучения профессионально ориентированному чтению на иностранном языке в техническом вузе.

Ключевые слова: обучение, дифференцированный, технический, мотивация, профессиональный, ориентированный.

Постановка проблемы. Расширение международного сотрудничества в различных областях деятельности обуславливает возрастающие требования к подготовке выпускника технического вуза по иностранному языку, в том числе к уровню владения чтением как средством информационной деятельности.

Владение чтением на иностранном языке позволяет реализовать такие аспекты профессиональной деятельности, как своевременное ознакомление с новыми открытиями и тенденциями в развитии науки и техники, изучение современных технологий, и тем самым повысить профессиональную квалификацию. Увеличивающийся поток иноязычной информации, поступающей как через печатные

издания, так и через глобальную компьютерную сеть Интернет ставит будущих специалистов перед необходимостью осваивать достаточно большое количество информации с тем, чтобы использовать необходимые сведения для решения профессиональных задач. В связи с этим все более актуальным становятся вопросы разработки эффективных методик обучения профессионально – ориентированному чтению в неязыковом вузе.

Анализ последних исследований и публикаций. Вопросы обучения иноязычному чтению в ситуации профессиональной коммуникации, в частности, представляют собой сложную и актуальную проблему. Рассмотрению различных аспектов (психолингвистические основы обучения чтению,